

Det kongelige danske Sundhedskollegium, som ellers, i alt Fald hidtil, har været den stærkeste Forsvarer af det bestaaende, har jo i den Betænkning, det i sin Tid afgav paa Foranledning af et Forslag, der forelaa til Behandling her i Tinget, se Tillæg B. for 1889—90, Sp. 2403 udtalt: „At den offentlige Prostitution paa forskellig Maade virker befordrende paa Usædeligheden og derigennem paa Udbredelsen af veneriske Sygdomme, kan ikke bestrides“. Jeg konstaterer, at det heller ikke er blevet bestridt under denne Forhandling. Fremdeles nævnedes jeg i mit Indledningsforedrag som en tung og efter min Mening særdeles vægtig Anke mod det bestaaende, den *demoraliserende Indflydelse*, som det ifølge sin Natur har paa *Politiet*, der paa Statens Vegne skal indblende sig i hele dette Svineri. Det har medført for Politiets Vedkommende Skandaler, som man dog ikke helt har glemt, om end den højtærede Minister ikke synes at tillægge dem synderlig Betydning. Ganske vist konstaterer jeg med Tilfredsstillelse, at den højtærede Minister dog ikke har slaaet i den Grad Streg over de Erfaringer, man gjorde dér, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) gjorde. Han sagde, at Sædelighedsskandalen naturligvis intet beviste; det, at en enkelt Mand, der skulde haandhæve et System, forsaa sig, var i og for sig intet Vidnesbyrd om, at Systemet var slet. Det ærede Medlem kunde have sagt, at det intet Vidnesbyrd var om, at Systemet var slet, *hvis* man kunde finde Engle til Haandhævelse af det; men man kan ikke ved Bedømmelsen af et System og dets Retfærdighed se bort fra, at det altid er Mennesker, skrøbelige og syndige Mennesker, ligesom deres Forgængere, der skulde haandhæve dette System. Og det er jo en Erfaring, vi ikke blot have gjort herhjemme, at Systemets Haandhævere demoraliseres gennem deres Gerning; det har man erfaret ogsaa i Udlandet. Jeg tror, det var i Belgien, i Bryssel, at Politidirektøren blev afskediget og maaske oven i Købet straffet som impliceret og økonomisk interesseret i Bordeluvæsenet. — Men den højtærede Minister kunde dog maaske forstaa, som om han indirekte vilde — hvad skal jeg kalde det — bestyrke den Tankegang, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds gjorde sig til Talsmand for, nemlig at det var ikke noget, man behøvede at tage Hensyn til eller tage med i Beregningen, det, som i saa Henseende — til Beklagelse heldigvis og til Afsky for saa store Kredse

af vor Befolkning — fandt Sted for et Par Aar siden. Jeg sigter herved til den højtærede Ministers Udtalelse om det humane i Slutningen af hans Foredrag. Jeg kan jo ikke nægte, at naar den højtærede Minister begyndte med at sige, at han ganske vist nærrede megen Sympati for det humane, men alligevel tilføjede: De Klager, som fremføres paa de offentlige Kvinders Vegne „røre mig ikke“, som han udtrykte sig, saa minder det noget om Rektorens Ord til Eleven i Hostrups Ruskantate: „Naar Du faar dine humaniora læst, saa bli'r Du human som jeg, dit Bæst“; og jeg vil heller ikke skjule, at den Højde, hvortil den højtærede Minister da arbejdede sig op, og hvorfra han saa ned paa de Klager, der ere fremkomne over Myndighedsmisbrug og inhuman Behandling over for disse Kvinder, noget mere mindede om den højtærede Ministers Fortid som Politimester i Korsør og som Provisoriernes Vogter i Landstinget, end om de Udtalelser, hvormed han her i Tinget aabnede sin Virksomhed som Minister. Han udtalte jo den Gang, i Oktober 1896, da disse Politimisbrug spillede saa stor en Rolle under Finanslovens 1ste Behandling, at ogsaa han erkendte, at der var Skavanker og Mangler ved det bestaaende, som han vilde gøre sit til at faa rettede. Vi have jo ikke set synderlig til den højtærede Ministers Virksomhed i saa Henseende, og de Udtalelser, som han nu kom med med Hensyn til det humane, synes ikke at tyde paa, at vi skulde faa synderlig meget at se deraf i Fremtiden. Men jeg nødes da derved til at minde lidt tydeligere om, hvad det var, der kom frem under denne Sædelighedsskandale; en Del af det vide vi jo ikke mere om, end hvad jeg allerede har omtalt i mit Indledningsforedrag, men jeg vil dog til det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds sige, at han maa huske, at det var ikke blot en enkelt eller enkelte i Sædelighedspolitiet, som denne Skandale berørte, men den berørte baade Chefen, hans næstkommanderende og 2 af de underordnede Betjente. Jeg ved ikke bestemt, hvor mange Funktionærer der er i Sædelighedspolitiet, men jeg tror, at der er 10 i det hele, og naar altsaa 4 og maaske flere af disse vare saa inficerede af den moralske Smitte, jeg her taler om, som de vare, saa tror jeg, man kan dømme derfra til den Virkning, som denne Gerning overhovedet har paa de Mennesker, der skulde haandhæve Systemet. Jeg vil da med Hensyn til, hvad der foreligger for Offentligheden om disse 2 underordnede